

Vingåkers Ryttaförening

Text: Ebba Zettergren

På ridskolan i Vingåker har man 16 elever med funktionsvariationer ridande varje vecka. Sedan fem år tillbaka har de även samarbete med den dagliga verksamheten i kommunen. Då får personer som står långt ifrån arbetsmarknaden komma och jobba med enklare arbetsuppgifter, såsom packa höpåsar, städa cafét eller köra in spån.

- Det är uppgifter som är nödvändiga för oss att få gjorda men också ”riktiga” och betydelsefulla för gänget som får ett sammanhang och en gemenskap, säger Johannah Ström, ridskolechef på Vingåkers ridskola.

Genom att tydligt strukturera upp arbetet med checklistor, färgkoder och bildstöd blir arbetet hanterbart för deltagarna men även den övriga verksamheten är hjälpt av detta. Eftersom ridskolan ofta står ”tom” dagtid bedrivs mycket av projekten då, vilket också får verksamheten att gå runt. Projekten initieras oftast av föreningen själva och de har en lång tradition av att jobba med hästunderstödda insatser.

I projektet ”Ridning för alla” i samarbete med barnhabiliteringen i Katrineholm kommer barn som blir ordinerade ridning av sina sjukgymnaster. Föreningen tillhandahåller då hästar som är lämpade medan sjukgymnasten ansvarar för deltagarna. Fokus är att jobba med balans, avslappning, upplevelse och samarbete med hästen. Resultatet av habiliteringsridningen är mycket gott. Barnen får en ökad bålstabilitet och bättre mobilitet men de lär sig också att fungera i grupp något som kan vara en utmaning för barn inom autismspektrumet.

Trots att föreningen driver flera projekt och har en vana att initiera hästunderstödda insatser efterlyser man mer samarbete med skolan, vården och socialtjänsten så att de får en inblick i vad ridskolan kan erbjuda.

- Skolan kan vara en brygga in till stallet för dem som inte vågar ta steget till en ny hobby. Man måste också förstå att det ger resultat fast det är resurskrävande. Många mår så mycket bättre både psykiskt och fysiskt när de är i stallet. Det är inte bara ridningen i sig utan allt runtomkring i stallet också, säger Johannah.

Vilka personer är det som kommer från den dagliga verksamheten och hur ser arbetsdagen ut?

- Det är personer som har svårt att klara av ett vanligt arbete, många av dem har en autismsdiagnos i botten. De kommer till oss måndag till torsdag och jobbar två timmar på förmiddagen. De är verkligen en resurs för oss och gör sådant som vi själva har svårt att hinna med.

Ni driver ju flera olika projekt. Vem är det som initierar alla dessa projekt?

- De flesta idéerna kommer från oss som jobbar i föreningen. Vi är väldigt engagerade allihop och är intresserade av att hitta nya vägar. Det har länge varit viktigt för oss på Vingåker att jobba med den här typen av verksamheter, så det sitter lite väggarna också!

Är det inte svårt att veta hur man ska bemöta personer med olika typer av funktionsvariationer? Har ni någon utbildning?

- Vi behandlar alla lika när de kommer till oss, vi pratar inte om vad de olika deltagarna har för diagnos eller svårigheter. Handedarna, som också är med, är väldigt duktiga och briefar oss med allt vi behöver veta om det är särskilda behov som behöver tas hänsyn till. Någon kanske har svårt med ögonkontakt

eller är ickeverbal. Ingen i personalen tycker att någonting är konstigt. Men alla som jobbar i verksamheten har utbildning i hur man möter personer med särskilda behov. (SU-Utbildning?)

Det var intressant att höra hur ni jobbar med bildstöd, har ni utvecklat det själva eller finns det färdiga mallar man kan få tillgång till?

- Vi har utvecklat det själva men med hjälp så klart. Bildstödet är bra även för föräldrar som kanske är i stallet för första gången eller för barn som inte kan läsa. Vi har lyssnat in vad som behövs för våra deltagare och utvecklar stödet vartefter. Det förenklar kommunikationen enormt.

Vad är good enough-projektet som ni jobbar med?

- Det kommer ursprungligen från Kungsörs ridskola och är ett program där man jobbar med att stärka självkänslan hos ungdomar. Det går ut på att delta i övningar som ligger lite utanför komfortzonen och syftar till att man ska känna sig bra som man är utan att behöva prestera.

Har man fått någon stöttning från Ridsportförbundet i parasatsningen?

- Ja absolut, vi fick idrottsstöd i projektet "Sitt upp med parasport" och vi har med dem som bollplank på distriktsnivå. De var väldigt engagerade och nyfikna på att höra hur projektet gick. Intresset för pararidning har ju ökat generellt men satsningen går lite i cykler.

Hur ser finansieringen ut för insatsen i Vingåker, på kort och lite längre sikt?

- Projekten vi har är finansierade av stipendier, fonder och bidrag. Nästa steg är att uppmuntra skolorna/kommunerna att lägga in det i sin budget så att man köper in tjänsten. Det är svårt att veta hur mycket bidrag man kan håva in årligen så det är ingen långsiktig lösning för verksamheten. Det är en svår nöt att knäcka för man vill ju ha möjlighet att erbjuda fler den här typen av aktiviteter.

Några punkter från föreläsningen

- Många av projekten blir en inkörsport för eleverna för att sedan även våga komma till stallet på fritiden.
- Att jobba med checklistor, scheman och bildstöd förenklar vardagen för deltagarna men även för nya personer i verksamheten.
- Goda resultat från habiliteringsridningen – barnen har fått förbättrad bålstyrka, muskelstyrka och bättre rörlighet.
- Hästen är otrolig som verktyg, både i stallet och i ridhuset. De hjälper oss att gå, finna lugn, kommunicera utan ord och empati bland annat.
- Se ridskolan som en resurs! Det kan vara svårt för gruppen barn och unga med funktionsvariationer att våga börja med en hobby. Verksamheten hos oss sänker trösklarna in till stallen.